

zda takového kandidáta advokacie přijmou do služeb nebo ho v nich podrží.

Obviněný však i tím, že zamlčel trestní řízení proti němu pro zločin vedené advokátní komoře, znemožnil jí při rozhodování o jeho žádosti o zápis do seznamu advokátů, by případným nahlédnutím do trestních spisů posoudila, zda a pokud povaha trestného činu může vzbuditi pochybnost, je-li žadatel hoden té důvěry, by se mohl státí advokátem (§ 2 lit. e) zákona č. 40/1922 sb. z. a n.). Jednáním svým porušil proto obviněný povinnost uloženou mu § 10 (2) advokátního řádu jak ke svým zaměstnavatelům, tak i k advokátní komoře a vydal jím mimo to své zaměstnavatele i celý stav pro možnost zápisu osoby nedůvěryhodné v nebezpečí, že bude jejich stavovská čest a vážnost dotčena. Nezáleží na tom, že se domníval, že udání proti němu je bezdůvodné, nebo že trestní řízení skončilo odsouzením jen pro přestupek proti bezpečnosti cti. Padá jen na váhu, že v rozhodné době se proti obviněnému vedlo vůbec trestní řízení pro zločin. Že obviněný i po subjektivní stránce si mohl uvědomiti, že svým jednáním poškozují čest a vážnost stavu, je vzhledem k jeho inteligenci a povolání pokládati za nepochybné. Neuvedomil-li si snad ráz svého počínání, mohlo se to státi jen proto, že neuvažoval o věci s pečlivostí, již bylo třeba, což k naplnění skutkové podstaty kárného činu po stránce subjektivní dostačí (nedbalost nevědomá).

Čís. 215 dis.

Zpronevěřiv peníze svěřené mu pro strany jím zastoupené prohřešil se advokát tak těžce proti povinnosti povolání, jakož i s hlediska cti a vážnosti stavu, že zájem obecnstva i stavu advokátského vyžaduje nezbytně, by byl vyloučen z advokacie bez ohledu na polehčující okolnosti, k nimž bylo lze přihlížeti soudem trestním při výměře trestu a rozhodování o podmíněném odsouzení.

(Rozh. ze dne 1. října 1934, Ds I 39/33.)

Nejvyšší soud jako kárný soud odvolací v kárných věcech advokátů a kandidátů advokacie zamítl odvolání obviněného z nálezu kárné rady advokátní komory v Praze ze dne 26. června 1933, pokud jím byl obviněný uznán vinným kárnými přechyby porušení povinností povolání a poškozování cti a vážnosti stavu a uložen mu podle § 12 lit. d) kárného statutu trest škrtnutí z listiny advokátů.

Důvody:

Odvolání obviněného napadá kárný trest škrtnutí z listiny advokátů, který mu byl napadeným nálesem uložen zejména vzhledem ke zločinu zpronevěry, spáchanému podle pravoplatného rozsudku krajského soudu v Liberci ze dne 26. července 1932 ve třech případech zadržením a při-

vlastněním si částek celkem 51.524 Kč 70 h, složených k jeho rukám pro strany jím právně zastupované.

K námitkám obviněného proti jeho odsouzení pro zločin zpronevěry, v nichž popírá zlý úmysl, v kárném řízení nelze přihlížeti, ježto odsouzení to, vynesené trestním soudem, je pravoplatné. Bezdůvodnost námitek jest ostatně na první pohled patrna, ježto zlý úmysl obžalovaného vyplývá jasně z nepopíraného zjištění nalézacího soudu, že svěřené peníze spotřeboval pro sebe, a z toho, že obviněný ani netvrdí, že tehdy měl krycí fond m o b i l n í.

Skutečnost pak, že snad obviněný zatím škodu nahradil — kteréžto jeho tvrzení není však ničím doloženo, — nemůže na posouzení činu s hlediska kárného zásadně nic měniti; stejně jsou v tomto ohledu nerozhodné okolnosti, které vedly trestní soud k tomu, že obviněnému přiznal podmíněný odklad výkonu trestu. Neboť zpronevěřiv peníze svěřené mu pro strany jím zastupované, prohřešil se obviněný tak těžce proti povinnosti povolání věrného a svědomitého hájení práv strany (§ 9 adv. ř.), jakož i s hlediska cti a vážnosti stavu na něm žádaně poctivosti v chování (§ 10 adv. ř.), že zájem obecnstva i stavu advokátského vyžaduje nezbytně, by byl vyloučen z advokacie bez ohledu na polehčující okolnosti, k nimž bylo lze přihlížeti soudem trestním při výměře trestu a rozhodování o podmíněném odkladu. Tíže jeho kárného provinění není zmenšena tím, že snad upadl do tíživých finančních poměrů důsledkem hospodářské krise; zpronevěry svěřených peněz, jež vedla k jeho odsouzení trestním soudem, nesměl se v daných poměrech bez nejtěžšího kárného trestu ani za takových okolností dopustiti. Tím tíže padá na váhu, že v případě zpronevěry ku škodě Hugona P-a přijetí peněz dokonce klientovi tajil. Ani rodinné poměry obviněného nemohou působiti na zmírnění trestu, jenž je pro povahu provinění jedině spravedlivý, zvláště přihlíží-li se k tomu, že měl býti spolu souzen i čtvrtý případ zpronevěry, pro nějž byl obviněný odsouzen zvláště ku zastavení výkonu advokacie na 6 měsíců.

Čís. 216 dis.

Povinnosti advokátního povolání vytčené v § 9 adv. ř. nejsou uloženy advokátu jen v poměru ke straně, nýbrž i v poměru k soudu, úřadu i případně odpůrci, k nimž musí advokát zachovati meze z á k o n a při hájení svého klienta.

Politické přesvědčení soudcovo není o sobě důvodem pro napadání rozhodnutí nebo postupu soudcova.

Porušení povinností povolání a poškození cti a vážnosti stavu, obvinil-li advokát ve stížnosti na ministerstvo spravedlnosti soudce ze zaujatosti pro příslušnost k určité politické straně.

(Rozh. ze dne 1. října 1934, Ds I 48/33.)

Nejvyšší soud jako kárný soud odvolací v kárných věcech advokátů a kandidátů advokacie vyhověl odvolání návladního komory